

Angaaende *Falskmøntneriet* har det finansielle Udvalg udsendt en Cirkulæreskrivelse til samtlige Seddelbanker og paa Grundlag af de indgaaede Svar tilstillet Raadet en Udtalelse. Raadet har derefter vedtaget at nedsette et særligt Udvalg til at studere Spørgsmaalet og forberede et Konventionsudkast.

Til Slut maa endnu nævnes det *finske* Forslag om *finansiel Hjælp til angrebne Stater*, som nærmere omtales under Forhandlingerne i 3. Udvalg angaaende Nedrustningsspørgsmaalet. Det finansielle Udvalg havde gjort dette vigtige Forslag til Genstand for en nøje teknisk, finansiel Prøvelse, der danner Grundlaget for Sagens fortsatte Behandling.

Angaaende det finansielle Udvalgs Arbejde vedtog Forsamlingen den 22. September 1927 en Beslutning, der findes som Bilag til denne Beretning.

5. *Konventionen angaaende Eksekution af udenlandske Voldgiftskendelser.* Forsamlingen vedtog at aabne en Konvention angaaende Eksekution af Voldgiftskendelser i Handelsager, afsagte i Udlandet, for Under-tegnelsen af alle Stater, Medlemmer og Ikke-Medlemmer af Folkeforbundet, der har tiltraadt Protokollen om Voldgiftsklausuler i Handelskontrakter af 24. September 1923. For Danmarks Vedkommende fandt denne Tiltrædelse Sted den 30. Maj 1924. Tiltrædelsen er senere bleven godkendt af Rigsdagen.

Den nu vedtagne nye Konvention har til Formaal at fuldstændiggøre Protokollen af 1923, der ikke forudsaa Eksekution af Voldgiftskendelser, der var afsagte i Udlandet. De mange indviklede Retsspørgsmaal, der knytter sig til dette Problem, har været indgaaende behandlet i en særlig Ekspertkomité af Jurister under Forsæde af den fremtrædende italienske Retslærde *Anzilotti*, Professor i Folkeret ved Universitetet i Rom og Medlem af den faste Domstol for mellemfolkelig Retspleje i Haag. Vanskelighederne øgedes ved den store Forskel mellem de enkelte Staters formelle og materielle Lovgivning paa dette Omraade.

Ekspertkomitéen afgav den 5. April 1927 en længere Betænkning, ledsaget af et Udkast til en ny Protokol, der tilstilledes de forskellige Regeringer med Anmodning om at fremsende deres Bemærkninger. Udenrigsministeriet oversendte Protokoludkastet til Justitsministeriet og Ministeriet for Handel, Industri og Søfart til Udtalelse. Justitsministeriet udtalte Ønsket om en enkelt Ændring i Udkastets Art. 3, Linie 2, der i det væsentlige toges til Følge ved Sagens Behandling i 2. Udvalg, og havde iøvrigt intet at erindre imod Udkastet, naar der i Lighed med det Forbehold, der af Dan-

mark toges ved Undertegningen af Protokollen af 1923 toges Forbehold om Indbringelse for de almindelige Domstole saaledes, at det ikke overlades Eksekutionsmyndighederne — Fogeden — at paakende Indsigelser. Ministeriet for Handel, Industri og Søfart udtalte — efter at have indhentet Erklæringer fra Grosserer-Societetets Komité, Industriraadet og Provinshandelskammeret — at det for sit Vedkommende kunde tiltræde Udkastet.

Spørgsmaalets Behandling henvistes af 2. Udvalg til et særligt Underudvalg, i hvilket af de nordiske Lande *Sverige* og *Danmark* var repræsenterede af henholdsvis Udenrigsminister *Løfgren* og Folketingsmand *Holger Andersen*. Underudvalget drøftede i en lang Række Møder de mange Bemærkninger, der var fremkommet fra de forskellige Regeringer, særlig den britiske, hollandske, svenske og tyske Regering. Medens det juridiske Ekspertudvalg havde givet sit Udkast Form af en *Protokol* i Lighed med den i 1923 oprettede, vedtog Underudvalget og derefter 2. Udvalg og Forsamlingen at formulere Udkastet som en *Konvention*. Denne Ændring skyldtes den britiske Regering, der havde fremhævet de Vanskeligheder, Protokolformen vilde medføre for det britiske Rige som Følge af dettes særlige Konstitution. Det vedtoges derfor at erstatte Protokollen med en Konvention, i hvis Indledning de deltagende Statsoverhoveder og disses Befuldmægtigede angives.

Den nye Konvention kan (jvf. Art. 7) kun tiltrædes af Stater, der har tiltraadt Protokollen af 1923. Den finder Anvendelse paa Kendelser, der er afsagte

- (1) i Medfør af et Kompromis eller en Kompromisklausul i Henhold til Protokollen af 1923,
- (2) paa et under en kontraherende Part hørende Omraade, paa hvilket den nye Konvention kommer til Anvendelse,
- (3) mellem Personer, der er undergivne en af de kontraherende Parters — Forbundsmedlemmers saavel som Ikke-Medlemmers — Jurisdiktion.

I Art. 1 og 2 angives de Betingelser, der udkræves for at Anerkendelsen eller Eksekutionen af saadanne Kendelser skal være obligatorisk. Da det vilde stride mod Konventionens Formaal at lade dennes Bestemmelser gaa forud for de maaske mere omfattende og liberale Regler, der maatte findes i forskellige bestaaende Lovgivninger og Traktater, er det i Art. 5 udtrykkeligt fastslaaet, at Konventionens Bestemmelser ikke berøver nogen interesseret Part Retten til at drage Nytte af en Voldgiftskendelse paa den Maade og i det Omfang, Lovgivningen eller Trak-